

Associació d'Estudiants
Progressistes

Adhesions

**Un homenatge a José
Saramago**

Publicat el dimecres 21 de juliol de 2010

L'AEP-Associació d'Estudiants Progressistes va realitzar la següent intervenció en el Claustre de la Universitat de Barcelona, celebrat el 7 de juliol del 2010, en relació a la mort de l'escriptor i intel·lectual José Saramago.

Saramago va ser un home universal.

Ha mort un home clau en la cultura Portuguesa i Espanyola. Compromès sempre amb la seva societat, va reflectir amb la seva ploma una realitat convulsa i canviant moltes vegades difícil d'entendre. La seva lògica, la seva ironia, el seu anàlisi dels problemes més complexos que ens presentava el món són, sens dubte, un regal per tots nosaltres.

Ha mort un Premi Novell de Literatura, que sense renunciar mai als seus ideals va utilitzar la prosa per intentar il·luminar la consciència dels homes i dones que viuen en la confusa societat d'avui en dia. Les seves paraules, carregades de missatge i emoció, que no han deixat, ni deixaran mai de ressonar en l'història són un magnífic regal per tots nosaltres.

Ha mort un històric militant del Partit Comunista Portuguès, que va fer de la seva vida, un intens sacrifici al costat de les necessitats i les lluites dels sectors més desfavorits d'un Portugal que va néixer d'un clavell l'any 1974. La seva dedicació per les causes que considerava justes des de les seves conviccions, des de la seva ferma crítica a la societat capitalista en que vivim, és també un regal per tots nosaltres.

Avui, aquí s'ha parlat molt de crisi. Ens hem referit molts cops a les retallades i les reformes que es pretenen com a solució a aquesta nefasta situació.

I tots els discursos governamentals, des del govern central, fins a aquest equip rectoral, coincideixen en un punt. Tot el que es fa, tant en els afers de l'estat com els de la universitat, és de fet, l'únic camí possible. No existeix alternativa, el moment que vivim ens ha ofegat i lo responsable és acceptar-ho i assimilar-ho.

Saramago ens hagués dit que NO!

Que sempre hi ha alternativa, que sempre hi ha lloc per la voluntat, que sempre hi ha marge per lluitar i per somiar. Que fa més de 5000 anys els humans vem aixecar les piràmides sense que es disposés de cap mena de maquinària. I ara sembla una fita impossible.

Diria, que no estem en una via d'únic sentit, que estem en una cruïlla històrica. Que i tant que podem girar i que potser cal fer-ho pels nostres fills.

Se'ns ha demanat avui, a tots i totes, realisme. Precisament per realisme, nosaltres som dels de Saramago.

Voldria llegir ara, una breu cita seva del llibre "La Caverna" " Hay quien se pasa la vida entera leyendo sin conseguir nunca ir más allá de la lectura, se quedan pegados a la página, no entienden que las palabras son sólo piedras puestas atravesando la corriente de un río, si están allí es para que podamos llegar a la otra margen, la otra margen es lo que importa"

Saramago, sempre al cor.